

χαῖτοι Βασιλεῖς τῆς Οὐγγαρίας ἐθεράπευσον τὸν ἑκτερον, τῆς δὲ Γαλλίας τὰς χοιράδας!

Χρειάζονται λοιπὸν ἑκτακτα μέτρα καὶ ἑκτακτοὶ ἄνδρες. Ἴτε ὁ Δήμαρχος καὶ τὸ Συμβούλιον παρῶσιν κατὰ τὴν ἰδικὴν μας ἰδέαν, εἴτε Ἐπιτροπὴ Ὑγείας, σύμφωνα μὲ τὴν πρότασιν τῶν Νέων Ἰδεῶν, εἴτε Ἐφορεῖα βοηθητική, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐφημερίδος, συγκροτηθῇ, τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι παρὰ Σούτσου, Φιλήμονος καὶ Λεβιδίου δὲν πρέπει νὰ περιμένῃτε τίποτε συντελεστικόν. Δυνατὸν νὰ εἶναι μεγάλοι ἄνθρωποι, ἑκτακτοὶ ἄρχοντες, σοβαροὶ πολιτευόμενοι, ἀλλὰ τὸν τύπον θὰ τὸν ἀφήσωσι τύπον, διότι τὸ ὄνομά των συνεδέθη πλέον μετ' αὐτοῦ καὶ δὲν δύνανται νὰ χωρισθῶσιν.

Ῥίψατε χρήματα εἰς τὸ μέσον! Βγάλτε χρήματα εἰς τὸν φόρον. Ἐὰν ἀφήσατε τίποτε ἐκ τῶν δημοτικῶν προσόδων, νὰ τὸ ἰδοῦμε! Ἐὰν δὲν ἀφήσατε, φορολογήσατέ μας ὅλους καὶ διὰ μίαν τουλάχιστον ἑξαμηνίαν λάβετε προσωρινὰ μέτρα καθαριότητος καὶ προμηθείας ὕδατος! Δαπανήσατε ἑκατοστύας χιλιάδων, σπαταλήσατε ἄλλας τόσας, οἰκονομήσατε μερικὰς καὶ διὰ τὸ μέλλον τῶν τέκνων σας, ἀλλὰ σώσατέ μας ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ κακοῦ, ἐπαναφέρετε τὴν ὑγείαν εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν γαλήνην εἰς τὴν καρδίαν μας, μὴ ἐτοιμάζετε νέας δοκιμασίας καὶ μὴ ζητήσητε αὐξήσιν τῶν προσόδων τοῦ Δήμου ἐκ τοῦ κονδυλίου τῶν νεκρῶν!

Ἀποτεινόμεθα καὶ ἡμεῖς δὲν ξεύρομεν πρὸς τίνας· ἀλλὰ βεβαίως, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, πρὸς τὸ Κενόν.

Τὸ Κενὸν λοιπὸν ἂς σώσῃ τὰς Ἀθήνας κενοῦν αὐτὴν τοῦ τύφου καὶ δι' αὐτοῦ πάντας τοὺς τετυφωμένους καὶ ἀμαρτωλοὺς ἄρχοντας!

Καλεδάν.

ΠΕΝΙΑΙΣ

Κατὰ τὴν προχθὲς παράστασιν τοῦ Ἀμλετ, μετὰ τὴν τρίτην πρᾶξιν, δηλ. περὶ τὴν 12 καὶ ἡμίσειαν, τόσφ ἐδίδοντο οἱ ἡθοποιοί, ὥστε φίλος τις μᾶς ἔλεγεν, ὅτι τρέχουν καθὼς οἱ συνοδεύοντες κηδεῖαν, ἅμα φθάσιν περὶ τοῦ στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

Εἰς ἀναγινώσκων ἐν τῇ Ἐφημερίδι, ὅτι ὁ κ. Παππαμιχαλόπουλος θέλει καθαρίσῃ τὰς Ἀθήνας ἀπὸ ταῖς τόσαις βρώμας, αἵτινες προκαλοῦν τὰ μιάσματα, ἐψιθύριζεν·

— Καὶ ἐπειτα δὲν παραδέχονται τὴν ὁμοιοπαθητικὴν μέθοδον.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ.

Lucrezia Borgia.

Ἔχεις τύπον; — Ὁχι ἔχω μνηνιγγίτιδα. — Ἐχετε μνηνιγγίτιδα; — Ὁχι ἔχω γαστρικὴν. — Ἐχω γαστρικὴν καὶ τυφοειδῆ πυρετόν. — Ἐχει γαστρικὴν ὁ δήμαρχος; — Δὲν ἔχει γαστρικὴν ὁ δήμαρχος. — Τί ἔχει; — Ἐχει δημοτικὸν συμβούλιον. — Ἐχετε ἱατροσυνέδριον; — Ὁχι, ἔχομεν ὀχετούς. — Ἐχετε ὕδωρ; — Ὁχι, ἔχομεν ὕδωρ καὶ κοπρώδεις οὐσίας. — Ἐρχεσαι εἰς τὸν Ἀπόλλωνα; — Ὁχι, δὲν ἔρχομαι εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. — Διατί δὲν ἔρχεσαι εἰς τὸν Ἀπόλλωνα; — Διότι φοβοῦμαι νὰ ἔλθω εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. Αὐτὸ τὸ θέμα εἰχομεν ὅλοι κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς τὰ χεῖλη καὶ εἰς αὐτὸ θέμα ἀνθεματίζαμεν ὅλοι τὴν ἐμφρονὰ διοίκησιν τοῦ τόπου μας, ἥτις μεριμνᾷ νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸν στόμαχόν μας διὰ τῶν σωλήνων τῶν ὑδραγωγείων τὰ ὀργανικὰ καὶ μὴ περισεύματα τῶν νοσοκομείων καὶ ἀπορροῶν φροντίζουσα κατόπιν νὰ μᾶς προφυλάττῃ μετὰ χλωριοῦχον τίτανον.

* Ἄν ἦτο τουλάχιστον χλωριοῦχος καὶ θὰ ἐκερδίζομεν!

Καὶ ἐν τούτοις ὑπερχίλιοι ἄνθρωποι παρίσταντο προχθὲς εἰς τὸν Ἀπόλλωνα κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν τῆς Λουκρητίας Βοργίας, πρὸς πείσμα τοῦ πυρετοῦ, τῆς ἐγκεφαλίτιδος, τῶν εἰδοποιήσεων τῆς Ἐφημερίδος καὶ τῆς χλωριούχου τιτάνου.

Ἐξ αὐτῶν τὸ πλεῖστον μέρος ἀνῆκεν εἰς τοὺς εἰκοσιπέντε χιλιάδας ἀσθενεῖς τῆς Παλιγγεσεῖας, οἵτινες ἀφῆκαν τὴν κλινὴν ὅπως παραστῶσι ἐν βρυγμῷ ὀδόντων εἰς τὴν πρώτην παράστασιν καὶ θεάωνται τὴν Κιαραμόντη.

Πόσον ἦτο τῷ ὄντι ὠραία! Ποτὲ δὲν ἐφάνη ὠραιότερα ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ὅταν εἰς τὴν δευτέραν πρᾶξιν ἐξέρχεται περιβεβλημένη τὴν βυσσινόχρουν τῆς δουκίσσης στολὴν καὶ τὸ ἀργυρόστικτον ἐπιστήθιον, ἦτο τῷ ὄντι γόησσα. Ἀλλ' εἰς μάτην ἐπειρᾶτο νὰ δώσῃ εἰς τὴν μορφήν της τὴν ἀνήμερον καὶ ἀλαζόνα ἑκφρασίαν τῆς ἀπαισίας δουκίσσης τῆς Φερράρας. Ἡ μορφή της καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ὀργῇ ἐτήρει ἀθωότητι διδασκαλίσσης, μὴ λαβούσης ἔτι τὸ πτυχίον της. Μᾶς ἰφάνετο ὁ κ. Φιλήμων ἐρευνῶν τὴν πολιτικὴν τοῦ Κουμουνδούρου!

Τί ἦλθεν εἰς τὴν αἰθερίαν Μαργαρίταν, εἰς τὴν παρθενικὴν Λουκίαν εἰς τὴν ἐπέραστον Λίνδαν, εἰς τὴν ἄβραν Ἀμαλίαν νὰ ὑποκριθῇ τὸ σατανικόν ἐκεῖνον γύναιον, ὅπερ μέσον τῆς στυγεράς ἱστορίας τοῦ μέσου αἰῶνος διακρίνεται ἰσχυροῦς, φωτιζόμενον ὑπὸ φωτὸς ἀλαμποῦς τῆς κολάσεως. Αὐτὴ, ἡ Κιαραμόντη, Λουκρητία Βοργία, ἐστεμμένη Λοκούστα, θυγάτηρ καὶ παλλακὶς τοῦ Πάπα, σύμβουλος τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν, δηλητηριάζουσα, στραγγαλίζουσα, σπαράττουσα, σπεύρουσα τὸν θάνατον, ἐξαποστέλλουσα τοὺς δυστυχεῖς οὗς ἐμαγνέτιζε τὸ πῦρ τῶν βλεμμάτων της, ἐκ τῆς παστάδος εἰς τὸ φέρετρον, Κίρκη καὶ Μεσσαλίνα, Ἀρμὶς καὶ Φρόνη ταυτοχρόνως!

Ἄν τοιαύτη ἦτο, ὡς ἱρακίνα Κιαραμόντη, οὐαὶ εἰς ἡμᾶς, καὶ οὐαὶ εἰς τὰ πρῶτα θρανία τοῦ Ἀπόλλωνος, τὰ ὁποῖα θὰ ἐγκατέλιπον ἀνὰ εἰς οἱ φλόγισμένοι λατρεύται σου, οὐθ' ὅθ' ἐξαπέστελλες πάντας βαθμὴδὸν εἰς Ἀδου πύλας καὶ

νεκρῶν κευθμῶνας. Ἄν τοιαύτη ἦσο, ὡ καλλιμορφος ἀνασσα τοῦ Ἀπόλλωνος, θά σέ προσελάμβανεν ὁ δημάρχος καί το συμβούλιον ἐπὶ ἄδρῳ μισθῷ, ὥπως διαρκῶς μένης εἰς τὰς Ἀθήνας μας καί, συνενομένη μετὰ τῆς σκόνης, τοῦ πηγάζοντος ἐκ τῶν νοσοκομείων ὕδατος, τοῦ τυφοειδοῦς καταβρέγματος καί τῶν ἀπροχωρήτων ὀχετῶν, ἐλαττώσει ἱκανὰς σελίδας τὸ δημοτολόγιον τοῦ δήμου τῶν. Ἄν τοιαύτη ἦσο, ὡ χαριεστάτη Φινλαδὴ, δὲν ἤθελε λυτρώσει τοῦ ὀλέθρου ἡμᾶς τοὺς πολυαριθμούς λατρευτάς σου, οὐδὲ αὐτὴ ἡ εὐλογία τοῦ σεπτοῦ πατρὸς καί ἐραστοῦ σου, τοῦ Μακαριωτάτου Πάππα Ἀλεξάνδρου τοῦ Σ'. ὅστις ἀγνοῶ διατὶ ἀπεφάσισε νὰ γεννηθῇ ἐνωρίτερα, ἐνῶ, γεννώμενος ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εἶχεν ὅλα τὰ συστατικά νὰ γείνη ὑπομνηστὴς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καί τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλλάδος.

Παρὰ τὴν ἀκατάπαυστον λίαν ὀρίμου ἐρωτικοῦ ζεύγους φλυαρίαν, ὅπερ ξυνοφώνως ἀφίετο εἰς ἐκδηλώσεις συμπαιγνίας ἐπὶ τεσσαράκοντα τουλάχιστον ἔτη καθυστέρουσης, κατάρθωσα ἐν τούτοις νὰ ἀκροασθῶ τῆς *Λουκρητίας Βοργίας*, μελοδράματος πεφιλμένου μοι λίαν, καί εὐφρανθῶ ἀπὸ τὰς γλυκείας ἀρμονίας, ἃς ἀφειδῶς ἐξέχυσεν ἐν αὐτῷ ὁ περιπαθὴς Δονιζέττης.

Καί σημειώσατε ὅτι ὁ γονιμώτατος αὐτὸς μουσικὸς νοῦς ἔγραψε τὸ μελοδράμα τούτου εἰς δεκαπέντε μόνας ἡμέρας! Ὁ ἐργογράφος τοῦ θεάτρου τῆς Σκάλας εἶχεν ἀναθέσει τὴν μελοποίησιν τοῦ δράματος εἰς τὸν Μερκαδάντην, ἕτερον ἐπιφανὴ Νεαπολίτην μουσικόν. Παθὼν ὅμως οὗτος ἐν τῷ μεταξὺ ἐξ ὀφθαλμίας, ἔδωκε τὸ φυλλάδιον τῷ Δονιζέττῃ, τῇ συγκαταθέσει τοῦ ἐργογράφου, καί ὁ Δονιζέττης τὸ μελοποίησε, μολοντί δεκαπέντε μόνον ἡμέραι ὑπελείποντο αὐτῷ μέχρι τῆς ταχθείσης προθεσμίας.

Καί ἰδοὺ, πῶς ἡ μεγαλοφυΐα ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν δύναται νὰ δημιουργήσῃ ἐν ἀριστουργήμα. Τί ἐπράξεν ἡ μεγαλοφυΐα τῶν ἡμετέρων ἐπισημόνων κατὰ τὸ διάστημα τῶν δεκαπέντε τούτων ἡμερῶν, καθ' ἃς οἱ φερετροποιοὶ ἀπέκαμον καί οἱ νεκροψάλται ἔχασαν τὴν φωνὴν τῶν; Συνῆλθον εἰς συμβούλιον, ἐσκεφθήσαν καί ἀπεφώνησαν ὅτι... εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπιπολάζουσιν πυρετοί!

Φέρω παρομοιώσεις τῆς ὥρας βλέπετε.

Καί ἕτερον γνωστόν μοι ἀνέκδοτον περὶ τοῦ μελοδράματος τούτου εἶναι τὸ ἑξῆς. Εἰς Ρώμην ἐπὶ παποκρατίας δὲ ἐπετρέπετο ἡ παράστασις τοῦ μελοδράματος τούτου. Οἱ ἄγιοι πατέρες δὲν ἐπόθουν νὰ διασῶνται ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡ ὑπόληψις τῆς θυγατρὸς ἐνὸς τῶν διαδόχων τοῦ Ἀγίου Πέτρου. Καὶ ἂν ποτε ἐδίδετο ἡ ἀδεία πρὸς παράστασιν, ἢ ἐπὶ τοῦ τῶν παπῶν τιμωρίας (censura), φοβερὰ τότε καί ἀκμάζουσα ἐν Ρώμῃ, ἀπέκοπτε πᾶσαν ὑποπτον φράσιν. Ὁ ἀκρωτηριασμός οὗτος ἦτο ἐνίοτε κωμικός. Εἰς τὸ ἄσμα τοῦ δονικῆς Ἀλφόνσου, ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει, ὅποτε ὁ Δουξ Ζηλότυπος ὁμνύει θάνατον κατὰ τοῦ Ἰανουαρίου, τελούντος πρεσβείαν παρ' αὐτῷ ἐκ μέρους τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας, λέγει ὅτι δὲν φοβεῖται τὰς συνεπείας τῆς πράξεως του διότι

Non sempre chiusa ai popoli
Fu la fatal laguna

ἤτοι ποῦχί πάντοτε κεκλεισμένη τοῖς λαοῖς ὑπῆρξεν ἡ ἀπαι-

σία λίμνην ἐννοῶν τὴν Ἑνετίαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας καθ' ἅπασαν τὴν Χερσονήσον ἔπνεε ἐπαναστατικὴ πνοὴ καί ἠλέκτριζε τὴν ἀρχαίαν μνηστὴν τοῦ Ἀδρία, δεσμίαν ὑπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ Αὐστριακοῦ ἀετοῦ, ὁ κήνσωρ, σοφολογιώτατος ἐπίσκοπος τυγχάνων, ἠθέλησε νὰ τηρήσῃ μὲν τὴν ὁμοιοκαταληξίαν, ἀλλὰ καί νὰ ἄρῃ τὴν σκανδαλώδη φράσιν, καί ἐπομένως διώρθωσε:

Non sempre fra le nuvole
Nascondesi la luna!

ἤτοι αὐχί πάντοτε μεταξὺ τῶν συννέφων κρύπτεται ἡ σελήνη! Καί οὕτως ἀνεμειγνύετο ἀκουσίως εἰς τὸ μελοδράμα ἡ μηδὲν ἐνεχομένη Σελήνη, μέχρι τῆς εἰσόδου τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων εἰς Ρώμην!

Εὖγε, Passetti, καλὲ ὑψίφωνε, ἀκρογώνιαίς λίθε τοῦ Ἀπόλλωνος. Δὲν σοὶ ῥίπτομεν ἀνθοδέσμες, καί περιστέρια, ἡμεῖς οἱ ἐκ τῶν κατωτάτων βάθρων, διότι προτιμῶμεν νὰ οἰκονομήσωμεν τὰ χρήματά μας κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς γενικῆς ἀνεχείας, ἀλλ' εἰς κινίην νὰ ἐξοδεύσωμεν τὰς οἰκονομίας μας ταύτας, ἂν δὲν σοὶ λέγωμεν εἰλικρινῶς ὅτι εἶσαι καλὸς τεχνίτης, ἂν καὶ ἀπὸ τοὺς θαμῶνας τοῦ Ἀπόλλωνος χειροκροτεῖται ἀδίκως ὁ βαρύτονος καί πᾶς ἕτερος ἄλλος ὅχι ὁμοῦ καί ὁ Πασσέτης.

Εὖγε, Μάφιε Ὁρσίνη, ἀνθυψίφωνε Savodi, ἐμαφρόδιτε Σίμπει καί Ροζίνα. Ὅταν ἐξέρχεσαι ἀπὸ τὸ γυλόν σου μᾶς κάμνεις ὅλους φίλους σου διότι εἶσαι ἀξίεραστος.

Εὖγε, βαθύφωνε Tanti, δοῦξ Ἀλφόνσε τῆς Ἑσπ. Τὴν φορὰν ταύτην ἐφάνης τεχνίτης μὲ πολλὰς ἐλπίδας καί ὀλιγώτερον Ἑσπ. παρὰ ποτὶ.

Εὖγε καί σὺ, Γουδέττα, καί σὺ τενορίνε, καί σὺ γηνραιὲ Περρίνη, καί λοιποὶ Παρίαι τοῦ θεάτρου.

Ἐὰν εἰς τοὺς μόχθους ὑμῶν ὅλων, καί εἰς τὴν θέλησιν αὐτῆς τῆς ἰδίας ἀνταπεκρίνετο καί ἡ φωνὴ τῆς πρίμας, τῆς προσφιλοῦς Κιαραμόντη, ἡ παράστασις τῆς *Λουκρητίας Βοργίας* θά ἦτο πλήρης ἐπιτυχία. Ἀλλ' οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι. Ἡ γλυκεία, ἀλλὰ περὶωρισμένη φωνὴ τῆς ἀρμόζει εἰς περιπαθὴ καί ἥρεμα μέρη, καί τὸ μέρος τῆς *Λουκρητίας*, ὑπὸ μουσικὴν ἐποψὴν εἶνε ἐκ τῶν ισχυροτέρων καί τῶν δυσκολωτέρων. Δὲν ἦτο δυνατόν ἡ Κιαραμόντη νὰ γείνη διὰ μιᾶς *Λουκρητία Βοργία* τὴν τε φωνὴν καί τὸ παράστημα, καθὼς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐκδοθῇ ὁ *Ὀλυμπος*, χωρὶς τυπογραφικὰ λάθη, καθὼς δὲν εἶνε δυνατόν ὁ *Κασσιμάτης* νὰ μὴ γράψῃ εἰς τὴν *Εφημερίδα* περὶ τῆς *Pall Mall Gazette*.

Ἀλλὰ καί μετὰ τούτο ἡ παράστασις τῆς *Λουκρητίας Βοργίας* μένει ἱκανῶς ἐπιτυχὴ, καί ἀλεξίτηριον θαυμάσιον, παρὰ τὴν γνώμην τῶν Ἀσκληπιάδων, κατὰ τῶν μισασμάτων καί τῆς γενικῆς ἀθυμίας, ἀφοῦ πάντοτε μένει ἐν αὐτῇ ἡ Κιαραμόντη.

Πρὸς αὐτὴν, εἰς ὅ,τι καὶ ἂν πράξῃ, ἐκόντες ἄκοντες πρέπει νὰ ἡμεθα ἐπισκεῖς.

Μὴ λησμονήσετε ὅτι ἐν τῇ *Λουκρητίᾳ Βοργίᾳ* εἶνε κόρη τοῦ Πάππα, καί ὡς τοιαύτη δύναται νὰ διαθέσῃ ὅσα θέλει συγχωροχάρτια ὑπὲρ ἑαυτῆς καί τῶν φίλων.

Ἐν τούτων ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλει ἀρνηθῇ καί εἰς ἐμὲ,

ὥπως δικαιωθῶ ἀπέναντί σας, εἰς ἐμὲ ὅστις διὰ τὴν ἀγά-
πην τῆς ἐλεπτόνῃς, ἐσκωρίασα καὶ κατήντησα ἄχρηστος
τῶν ὁδῶν

Τενεκές.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΝΑΒΑΒ.

Ἀριθμητικὸν πρόβλημα

Εἰς διάφορόν των τὰ Ἀγγλικά φύλλα ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ
Α. Υ. ὁ Ναβάβ τῆς Γονδάλ πρόκειται νὰ νυμφευθῇ—ἐπτά-
κις. Ἐκλέξας 7 νέας καὶ ὡραίαις νύμφας θὰ τὰς ὀδηγήσῃ
εἰς τὸν βωμόν μετὰ τὴν σειρὰν κάθε ἡμέραν διὰ μίαν ἐβδομάδα
ἢ ὑπόθεσις ὅμως τόσον περιπλοκωτέρα γίνεται ὅση τις μάλ-
λον τὴν ἐξετάζει. Διότι ἂν ἐνίοτε 2-3 δεσποτάδες χρειά-
ζονται διὰ νὰ κουκουλώσουν 2 μόνον Ἑλληνας ἀρχοντί-
σκους, πόσοι ἄρ' γε θὰ χρειασθοῦν διὰ τοὺς πολυτελεῖς
τούτους Ἀνατολικούς γάμους; Πόσοι ἄρ' γε κουμπάροι
θὰ λάβουν μέρος; καὶ θὰ διακρίνωνται μεταξύ των μετὰ τὸ
νόμμερο; παραδείγματος χάριν κουμπάρος νόμμερο 1, κουμ-
πάρος νόμμερο 2, κουμπάρος νόμμερο 3 κτλ. Αἱ πριγκι-
πέσσι αὗται τῶν ὁποίων τὸ Motto δύναται νὰ ᾖναι αἰ-
μεθα 7» δὲν θὰ ζυλῶτυποῦν διότι ὡς ἴσαι ὅλαι θὰ ἔχουν
τὸ ἐπὶ ἄλλον μέρος τῆς οὐσίας. Ἐὰν δὲ ποτε ὁ εὐτυχὴς
θνητὸς Ναβάβ χάσῃ μίαν θὰ μείνῃ χῆρος κατὰ 1)7 καὶ θὰ
πενθηρορήσῃ 1)7 τις καὶ ἐὰν χαθοῦν 2, τὸ πένθος θὰ ᾖναι
2)7. Ἀλλ' ἐπειδὴ μία σύζυγος τοῦ Ναβάβ, ὕστερον ἀπὸ
ὅλας, εἶναι ὑπανδρευμένη μόνον κατὰ τὸ 1)7, λογικῶς ἐπε-
ταί ὅτι δύναται νὰ χρησιμοποίησῃ τὰ ἕτερα 6)7 ὑπανδρευο-
μένη 6 νέους Ναβάβηδες καὶ τότε τίνος γυναῖκα θὰ ᾖναι;
Καὶ ἐὰν κάθε ἄνδρας (ἐννοοῦμεν τοὺς Ναβάβ καὶ μὴ τρο-
μάζετε ὡραίαις ἀναγνώστριαι) ἔχει 7 γυναῖκας καὶ κάθε
μία ἐκ τῶν γυναικῶν τοῦ 7 ἄνδρα, ποία συγγένεια θὰ ὑ-
πάρχῃ μετὰ τῆς 7ης γυναικὸς τοῦ 7ου ἀνδρὸς πρὸς τὴν
4ην τοῦ 1ου;

Φρὰ Διάβολος

Α. 90 ΔΕΛΤΑΡΙΑ ΚΩΝΟΠΟΚΤΟΝΑ Α. 90

τοῦ Δόκτορος Ζαμπιρόνη

Fidibus del Dott. Zambironi.

Ἡ ἀνάφλεξις ἐνὸς ἐκ τῶν ἀνωτέρω δελταρίων κέκτηται
τὴν ιδιότητα νὰ καταστρέφῃ τὰ ἐν τῷ δωματίῳ ὅλην τὴν
ζωῖαν τῆς παρούσης ἐποχῆς, οἷον κώνωπας, σκνίπας, κ.τ.τ.
Ζητήσατε πάντοτε τὸ ὄνομα τοῦ Δόκτορος Ζαμπι-
ρόνη καθὼς κυκλοφοροῦν καὶ νόθα ἐπιφέροντα κεφα-
λαλίαν.

Τὰ τοῦ Δ. Ζαμπιρόνη γνήσια εὐρίσκονται εἰς τὸ φαρ-
μακεμπορεῖον τοῦ Κ. Ὀλυμπίου.

Θάνατος εἰς τοὺς κορέους

τοὺς κώνωπας, σκνίπας, ψύλλους, κανθάρους κτλ.

Ἐντομοκτόνος κόνης τοῦ Βικὰτ μετὰ φυστηῆρος,

80 λεπ.—Ἐκαστος φυσστήρ πλήρης κόνεως—λεπ. 80

Ἡ παγκόσμιος καὶ ἀλάνθαστος κόνης τοῦ Βικὰτ, ἡ τυ-
χοῦσα τῶν πρώτων βραβείων εἰς ὅλας τὰς παγκοσμίους ἐκ-
θέσεις, κέκτηται τὴν ιδιότητα ν' ἀποκτείνῃ ἅπαντα τὰ
ὀχληρὰ καὶ φθοροποιὰ ἔντομα, οἷον κώνωπας, κορέους,
ψύλλους, σκνίπας καὶ αὐτοὺς τοὺς κανθάρους. Ἡ
κόνης αὕτη εὐρίσκεται ἐντὸς φυστηῆρος (insufflae) καὶ δι-
οῦ ἐκτοξεύεται εἰς ἀπάσας τὰς ὁπὰς καὶ σχισμάδας τῶν
κλινῶν, τῶν τοίχων κτλ. καὶ εἰσδύουσα εἰς αὐτάς τὰς φω-
λεὰς καταστρέφει τὰ τε ἔντομα καὶ τὰ ὠὰ αὐτῶν.

Διὰ τῆς εὐτελεστάτης αὐτῶν τιμῆς ἕκαστος δύναται νὰ
ἀπαλλάτῃται τῶν ἐνοχλητικῶν αὐτῶν ζωῶν ὅτινα εἰσι
ἀληθῆς μάστιξ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους.

Κεντρικὴ ἀποθήκη παρὰ τῷ φαρμακεμπορεῖῳ Κ. Ὀλυμ-
πίου. Ὁδὸς Ἑρμοῦ 206.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

«ΚΕΔΙΒΙΕ».

Τὰ Ταχυδρομικὰ Ἀτμόπλοια «Κεδιβιέ» ἀναχωροῦν ἐκ
Πειραιῶς καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἀκριβῶς τὴν μεσημέριαν
δ' Ἀλεξάνδρειαν προσεγγίζοντα εἰς Θῆραν.

Καθ' ἑκάστην δὲ Τρίτην ὥραν 4 Μ. Μ. διὰ Κων)πολιν
προσεγγίζοντα εἰς Σύρον, Τένον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Δαρ-
δανέλλια καὶ Καλλιόλιν.

Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ Κεντρικὸν Πρα-
κτορεῖον κείμενον παρὰ τῇ Πλατείᾳ Ἀπόλλωνος.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΠΙΛΩΝ ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ

μετεκομίσθη εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς παλαιᾶς Ὠραίας
Ἑλλάδος γωνιαίαν οἰκίαν, τὸ πρῶτον Χρηματιστή-
ριον, ἀντικρὺ τοῦ Ἐργοστασίου Ἀσπροφρύχων τῶν
Ἀδελφῶν Βαρνάβα, ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν
Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου.

ΤΡΕΞΑΤΕ

νὰ παραγγείλητε τοὺς νέους πῖλους τοῦ Ἰουλίου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

(Ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τοῦ «Μέλλοντος», ἱδρὸς Θεσσαλίας, 28.12.)